

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 490/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 13C/36/2024 z 18. septembra 2024 a rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/46/2024 z 28. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 8. júla 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutými rozsudkami okresného súdu a krajského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom z 23. decembra 2023 proti JUDr. Ingrid Dubasovej (ďalej len „žalovaná“) domáhal vydania platobného rozkazu. Svoj nárok odôvodnil tým, že bol účastníkom dedičského konania, ktoré bolo vedené žalovanou ako notárkou poverenou príslušným súdom na prejednanie dedičstva po poručiťke, ktoré bolo ukončené uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 38D/79/2021, Dnot 98/2021 z 27. júna 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26. júla 2023. Podľa sťažovateľa žalovaná vypočítala odmenu notára za vykonané úkony súdneho komisára nesprávne. Uvedená nesprávne vypočítaná suma 202 eur predstavovala podľa sťažovateľa bezdôvodné obohatenie, ktorého vrátenia sa domáhal. Okresný súd Banská Bystrica platobným

rozkazom sp. zn. 3Up/1994/2023 z 15. januára 2024 zaviazal žalovanú zaplatiť sťažovateľovi 202 eur s príslušenstvom (výrok I) a zároveň zaplatiť náhradu trov konania 16,50 eur (výrok II).

3. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3Up/1994/2023 z 12. apríla 2024 bol odpor podaný žalovanou 30. januára 2024 odmietnutý. O sťažnosti proti citovanému rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica vydanému vyšším súdnym úradníkom rozhodol sudca označeného súdu uznesením z 30. apríla 2024 tak, že uznesenie z 12. apríla 2024 zrušil v celom rozsahu a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie.

4. Vec bola následne postúpená okresnému súdu, ktorý napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Okresný súd v podstatnom konštatoval nenaplnenie ani jedného z predpokladaných dôvodov vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Okresný súd akcentoval aj skutočnosť, že sťažovateľ nepodal proti označenému rozhodnutiu vydanému v dedičskej veci (proti výroku o odmene notárovi) odvolanie, ktorého sa výslovné vzdal.

5. Na odvolanie bol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správny napadnutým rozsudkom krajského súdu. Ako nedôvodnú krajský súd označil námietku sťažovateľa, podľa ktorej mal konajúci súd vychádzať z premisy, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, a to z dôvodu, že žalovaná pri podávaní odporu proti platobnému rozkazu nespĺnila podmienky vyplývajúce z § 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Ndob/1/2022 z 26. januára 2022 a aplikáciu záverov z toho rozhodnutia považoval za relevantnú aj v sťažovateľovej veci. K námietke miestne nepríslušného okresného súdu krajský súd akcentoval, že žalovaná v čase začatia konania mala miesto svojho trvalého pobytu v Humennom, čo dostatočne odôvodňuje založenie miestnej príslušnosti súdu vo veci konať.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ predostiera vecné argumenty atakujúce nedodržanie zákonného postupu zo strany žalovanej pri podávaní odporu proti platobnému rozkazu, rozhodnutie vo veci žaloby miestne nepríslušným súdom, ako aj odôvodnenie súvisiace s vecným posúdením naplnenia zákonných požiadaviek bezdôvodného obohatenia. Ako porušujúce ním označené práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie označuje nevysporiadanie sa vo veci konajúcich súdov s ním predloženými vecnými argumentmi.

7. Odvolací súd podľa sťažovateľa nereagoval ani na argumenty týkajúce sa údajného navýšenia odmeny notárky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka nepreskúmateľnosti, resp. nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutí súdov vydaných vo veci ním podanej žaloby. Odvolací súd sa nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľa tak, ako to je bližšie vymedzené v časti II tohto uznesenia.

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Zo zistení ústavného súdu nahliadnutím do zoznamu advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou vyplynulo, že sťažovateľ vykonáva advokáciu, čo s odkazom na § 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde vedie k záveru, že ako advokát nemusí byť v konaní o ústavnej sťažnosti zastúpený.

11. V ďalšej časti rozhodnutia ústavný súd akcentuje princíp subsidiarity, ktorým sa riadi jeho ustálená rozhodovacia činnosť a ktorý je ústavným príkazom pre každú osobu, a preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, než podá ústavnú sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

III.1. K namietanému porušeniu práv na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie napadnutým rozsudkom okresného súdu:

12. Proti napadnutému rozsudku okresného súdu vydanému vo veci sťažovateľom podanej žaloby bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam mal krajský súd v odvolacom konaní, čo je dôvod na odmietnutie relevantnej časti ústavnej sťažnosti z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie napadnutým rozsudkom krajského súdu:

13. V súvislosti s preskúmaním tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd obdobne ako v predchádzajúcej časti konštatuje, že prípustnosť ústavnej sťažnosti je podmienená vyčerpaním opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práva (m. m. III. ÚS 1/04). Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpal všetky jemu dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 193/2010, I. ÚS 178/2011, IV. ÚS 453/2011, III. ÚS 703/2017).

14. Ustanovenie § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) upravuje prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany sporu postupom všeobecného súdu nadobudla intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces. Z už ustálenej judikatúry ústavného súdu v tomto smere vyplýva, že právo na spravodlivý proces môže všeobecný súd porušiť aj svojím rozhodnutím ako výsledkom svojej procesnej činnosti, ak v jeho odôvodnení absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho rozhodnutie. Ak takéto odôvodnenie nespĺňa požiadavky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy v takej

miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zodpovedá táto okolnosť dôvodu prípustnosti a zároveň dôvodnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (m. m. III. ÚS 350/2023).

15. Z dosiaľ uvedeného vyplýva, že sťažovateľ mohol napadnúť dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, resp. nepreskúmateľnosti pre nevysporiadanie sa s odvolacími námietkami sťažovateľa napadnutý rozsudok krajského súdu. Nemožno pritom rozporovať, že v konkrétnych okolnostiach veci ide o rozhodnutie vo veci samej a zároveň o konečné rozhodnutie, čo je *conditio sine qua non* prípustnosti dovolania (§ 420 prvá veta CSP).

16. Zo zistení ústavného súdu dopytom na okresnom súde vyplynulo, že sťažovateľ proti napadnutému rozsudku krajského súdu dovolanie nepodal, a teda nevyužil právny prostriedok, ktorý mu zákon priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd, čím nerešpektoval subsidiárne postavenie ústavného súdu. Nevyužitie zákonnej možnosti podať dovolanie nemožno nahrádzať ústavnou sťažnosťou, keďže ústavný súd môže založiť svoju právomoc na konanie o nej až vtedy, keď fyzická osoba alebo právnická osoba nemá inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv; túto možnosť však sťažovateľ v tomto prípade mal. Ústavný súd zároveň dodáva, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdil, tým menej preukázal, že dovolanie nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jeho prípadu teda neprichádza do úvahy ani prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

17. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v relevantnej časti smerujúcej proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

18. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa už ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľa uvedenými v ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu